

jo fir si Wohl . . . ich wott nitt, ass ihm e-n-Unglick thàt widerfahre . . . bàh . . . mit eme Wort vo mir kunnt er wieder z'ruck morn . . . ich kenn en . . . doch, jetz hör i glaüb mi Oncle . . . (se lost) richtig . . . 's isch ne!

III. Uftritt.

Madame Frisch, Herr Flink, Herr Krach.

Herr Flink (kunnt hinte-n-ine mit em Herr Krach).

Aha! . . . do isch se jo, mi lieve Nièce, Nundebuckel noch emol! (se schmutze enander) wie geht's denn allewil? . . . (er geht e paar Schritt hintersi z'ruck un b'schaüt se) noch allewil jung un frisch! . . . à propos (er zeigt uf dr Herr Krach) ich stell Dir dr Herr Krach vor, mi züekünftiger Associé, wo mit Din're Erlaübniß mit uns z'Nacht esse wird . . . (se verneige sich beide).

Herr Krach.

Was uf jedefall e grosse-n-Ehr wird si fir mich . . .

Madame Frisch (fir sich).

Oh sapristi! . . . jetz si mr scho wieder drizehne! . . . ich will gli dr Herr Ledig wieder lo z'ruckriefe, ass mr vierzehne sin. (lüt) 's wird mir g'wiss Freid mache, die Herre z'bediene . . . doch müess ich se jetz e wenig ellei lo, fir geh mine Ordre üsz'theile . . . nämme Se ne wenig Platz, ich bi im Aügesblick wieder do (se geht hinte-n-üse).

IV. Uftritt.

Herr Flink, Herr Krach.

Herr Flink (züem Herr Krach).

Was isch . . . wie g'fällt se ne? . . . nitt wohr, ich ha se nitt z'viel g'riehmt? . . . das git e prächtige Fraü fir Sie! . . . Nundebuckel noch emol!

Herr Krach.

Ich find se ganz güet . . . awer sin Se sicher, ass sie mich grad will? . . . was isch das fir e Herr, wo mir atrofte hàn vorig, un wo grad vo do ku isch?

Herr Flink.

Hàn Se-n-ebbe scho Angst, 's isch e Rival? . . . lehn Se mich nur mache . . . do isch se jetz wieder!

V. Uftritt.

D'Gliche, Madame Frisch.

Madame Frisch (fir sich).

Ich ha-n-em d'Magd nog'schickt . . . er ka no nitt wit si . . . (lüt züem Oncle) jetz, Oncle, känne mr e wenig schwätze mitnander . . . was isch, was hat Dich eso unerwarteterwis in mi Hüs g'fiehrt . . . ich bi's ewe nitt g'wöhnt . . . wie vielmol ha-n-ich Dich scho ig'lade un nie hasch welle ku . . .

Herr Flink.

Was witt halt . . . Dü weisch, wie-n-ich mit Arwet iwerlade bi 's ganze Johr un wie ungerne as ich mich deplaciere thüe . . . dasmol isch's jetz üs ere ganz b'sundere-n-Ursach, wo Dü jetz glich erfahre sollsch . . .